

بزرگترین کار پیغمبر چه بود؟

کانال منبر مکتوب: @menbarahemaktob

آدم های بزرگ، ساخته شده اند برای کارهای بزرگ

هرچقدر آدم ها روح بزرگتری داشته باشند، خدا کارهای بزرگتری را به روی دوش آدم می گذارد. آدم های کوچک، ساخته شده اند برای کارهای کوچک.^۱ آدم های بزرگ، ساخته شده اند برای کارهای بزرگ؛ حالا پیغمبر که اشرف مخلوقات عالم هست، پیغمبری که اگرچه خاتم انبیاء است اما سرآمد همه انبیاء و تاج سر بشریت است برای چه کاری ساخته شده است؟

قرار هست چه کار بزرگی به پیغمبر سپرده شود؟

دیگر خدا، تمام هنر خدایی خودش را در این شخصیت نشان داده است، این روح بزرگ، آن خلقت نورانی و عجیب و غریبی که در روایات ما ذکر شده است. اصلا بسیاری از ما ها حتی ممکن است تحمل شنیدن این عظمت خلقت را نداشته باشیم. در چه لایه های نورانی پیغمبر قبل از آمدن به دنیا، قرار داشته است. واقعا سر آدم صوت می کشد، این همه عظمت، این همه جلال، این همه شکوه، را خدا در وجود مقدس خاتم الانبیاء محمد مصطفی (س) قرار داده است برای چه کاری؛ قرار هست چه کار بزرگی به او سپرده شود؟

---

^۱ بعضی ها آنقدر کوچک هستند، نمی شود بار یک خانواده را روی دوش آنها گذاشت.

امیرالمومنین فرمود: «خدا بود و هیچ کس با او نبود، اولین نوری که خلق کرد نور دوستش محمد ص بود قبل از خلقت آب و عرش و کرسی و زمین و آسمان و .... وقتی نور پیغمبر خلق شد، هزار سال در مقابل خدا ایستاده تسبیح و حمد خدا را به جا می آورد و خدا به او نگاه می کرد و می فرمود: «يَا عَبْدِي أَنْتَ الْمُرَادُ وَالْمُرِيدُ وَأَنْتَ خَيْرَتِي مِنْ خَلْقِي وَعِزَّتِي وَجَلَالِي لَوْلَاكَ مَا خَلَقْتُ الْأَفْلاكَ مِنْ أَحَبِّكَ أَحَبَّتُهُ وَمَنْ أَبْغَضَكَ أَبْغَضْتُهُ؛ بنده من! تو مرادی، تو مریدی، تو بهترین از مخلوقات من هستی و به عزت و جلالم سوگند اگر تو نبودی افلاک را خلق نمی کردم هر کسی تو را دوست بدارد، او را دوست دارد و هر کس تو را نفرت داشته باشد، من از او متنفرم» بعد نور پیغمبر درخشید و شعاع نور او بالا رفت تا آنجا که ۱۲ حجاب خلق شد. حجاب قدرت، حجاب عظمت، حجاب عزت، حجاب هیبت، حجاب جبروت، حجاب رحمت، حجاب نبوت، حجاب کبریایی، حجاب رفعت، حجاب شفاعت بعد خدا به نور پیغمبر دسور داد که داخل در حجاب قدرت شود و چند هزار سال آنجا ماند و مشغول تسبیح خود باشد و حجاب های دیگر همین طوری...»^۲

پیغمبر آمده است تا کدام وزنه بشریت را بردارد؟

شما این ساختار روح با عظمت را ببین، حالا این روح با عظمت، در دنیا چه می کند؟ این روح با عظمت در دنیا، آمده است تا بزرگترین کار را انجام دهد. آیا پیغمبری با این عظمت، جلال و شکوه، برای یک

---

۲ « عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ ع قَالَ: كَانَ اللَّهُ وَ لَا شَيْءَ مَعَهُ فَأَوْلَ مَا خَلَقَ نُورَ حَبِيبِهِ مُحَمَّدٍ ص قَبْلَ خَلْقِ الْمَاءِ وَ الْعَرْشِ وَ الْكُرْسِيِّ وَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ الْوُجْهِ وَ الْقَلَمِ وَ الْجَنَّةِ وَ النَّارِ وَ الْمَلَائِكَةِ وَ آدَمَ وَ حَوَاءَ بَارِعَةَ وَ عَشْرِينَ وَ أَرْبَعِمِائَةَ أَلْفَ عَامٍ فَلَمَّا خَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى نُورَ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ص بَقِيَ أَلْفَ عَامٍ بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ أَقْبًا يَسْبِجُهُ وَ يَحْمَدُهُ وَ الْحَقُّ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى يَنْظُرُ إِلَيْهِ وَ يَقُولُ يَا عَبْدِي أَنْتَ الْمُرَادُ وَالْمُرِيدُ وَأَنْتَ خَيْرَتِي مِنْ خَلْقِي وَعِزَّتِي وَ جَلَالِي لَوْلَاكَ مَا خَلَقْتُ الْأَفْلاكَ مِنْ أَحَبِّكَ أَحَبَّتُهُ وَ مَنْ أَبْغَضَكَ أَبْغَضْتُهُ فَتَلَّالًا نُورُهُ وَ ارْتَفَعَ شِعَاعُهُ فَخَلَقَ اللَّهُ مِنْهُ اثْنَيْ عَشَرَ حِجَابًا أَوْلَاهَا حِجَابُ الْقُدْرَةِ ثُمَّ حِجَابُ الْعِزَّةِ ثُمَّ حِجَابُ الْهَيْبَةِ ثُمَّ حِجَابُ الْجَبْرُوتِ ثُمَّ حِجَابُ الرَّحْمَةِ ثُمَّ حِجَابُ النُّبُوَّةِ ثُمَّ حِجَابُ الْكِبْرِيَاءِ ثُمَّ حِجَابُ الْمَنْزَلَةِ ثُمَّ حِجَابُ الرَّفْعَةِ ثُمَّ حِجَابُ السَّعَادَةِ ثُمَّ حِجَابُ الشِّعَاعَةِ ثُمَّ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَمَرَ نُورَ رَسُولِ اللَّهِ ص أَنْ يَدْخُلَ فِي حِجَابِ الْقُدْرَةِ فَدَخَلَ وَ هُوَ يَقُولُ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى وَ بَقِيَ عَلَى ذَلِكَ اثْنَيْ عَشَرَ أَلْفَ عَامٍ ثُمَّ» (بحار الانوار، ج ۱۵، ص ۲۷)

کار کوچک به این دنیا می آید؟ خیر، پس او برای انجام بزرگترین کار آمده است؛ حالا بزرگترین کار پیغمبر چیست؟ آن کار باید آنقدر عظمت داشته باشد، که پیغمبر با این عظمتی برای آن به دنیا بیاید.

وزن آن کار خیلی مهم است. شما ببینید الان قهرمان جهان در وزن برداری چه کسی است؟ این قهرمان چه وزنه را می زند؟ حالا مربی عالم امکان یعنی خدا، برای قهرمان عالم بشریت، یعنی خاتم الانبیاء و المرسلین، چه وزنه را قرار داده است؟ سنگین ترین وزنه، سنگین ترین وزنه، وزنه است که آسمان ها و زمین نتوانستند آن را تحمل کنند. فرمود: «إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا؛ ما آن امانت را بر آسمانها و زمین و کوهها عرضه کردیم، پس آنها از تحمل آن امتناع کردند، و ترسیدند»^۳ حالا پیغمبر می خواهد آن امانت را به دوش بکشد. بزرگترین کار پیغمبر چیست؟

آیا بزرگترین کار پیغمبر، اصلاح اخلاق مردم است؟

آیا بزرگترین کار پیغمبر، اصلاح اخلاق مردم است؟ بزرگترین کار، طبیعتاً کاری است که دیگران نمی توانند انجام بدهند. اصلاح اخلاق کاری است که غیر پیغمبر هم می تواند انجام بدهد. مگر کم هستند معلمان اخلاق در طول تاریخ بشریت؟ این کاستن از شخصیت پیغمبر نیست که بگوییم بزرگترین کار پیغمبر اصلاح اخلاق مردم بود؟ چون اینکار را دیگران هم می توانند انجام دهند.

اخلاق مدار بودن مردم جاهلیت

از طرف دیگر، مردم که پیغمبر برای آنها مبعوث شده بود، مشکل اصلی شان اخلاق نبود، اتفاقاً آنها آدم های به شدت اخلاقی بودند. چقدر امام صادق (ع)، اخلاق خوب مردم جاهلیت سخن گفته اند. امام صادق (ع) در حدیثی که در کافی شریف آمده و سند صحیح دارد، می فرماید: به راستی که عرب همواره به بخشی از دین حق پایبند بوده است. آنها در دوران جاهلیت. صلّه رحم می کردند، مهمان نوازی

^۳ «الأحزاب، ۷۲».

می کردند، حجّ خانه کعبه را انجام می دادند. می گفتند از خوردن مال یتیم بپرهیزید؛ چرا که مال یتیم سبب سخت شدن کارها و بسته شدن درهای روزی است. آنها از کارهای حرام به خاطر ترس از کیفر آن خودداری می کردند. و این طور بود که اگر حرامها پرده دری می شده و مرتکب می شدند به آنها مهلت داده نمی شد. در میان آنها رسم بوده، پوست درختی را- از محوطه اطراف خانه کعبه- برمی داشتند به گردن یک شتری می آویختند دیگر کسی حق نداشته به این شتر تعدی بکند چون می گفتند این اختصاص پیدا کرده به خانه کعبه. البته کسی هم حق نداشت بیخودی پوست درختی را آویزان کند به گردن شتر. ؛ إِنَّ الْعَرَبَ لَمْ يَزَالُوا عَلَى شَيْءٍ مِنَ الْحَنِيفِيَّةِ يَصِلُونَ الرَّحِمَ وَ يَقْرُونَ الصَّيْفَ وَ يَحْجُونَ الْبَيْتَ وَ يَقُولُونَ اتَّقُوا مَالَ الْيَتِيمِ فَإِنَّ مَالَ الْيَتِيمِ عِقَالٌ وَ يَكْفُونَ عَنْ أَشْيَاءَ مِنَ الْمَحَارِمِ مَخَافَةَ الْعُقُوبَةِ وَ كَانُوا لَا يُمْلَى لَهُمْ إِذَا انْتَهَكُوا الْمَحَارِمَ^۴

در حدیث دیگری از امام باقر (ع) آمده است: «لَمْ يَزَلْ بَنُو إِسْمَاعِيلَ وُلاةَ الْبَيْتِ يَقْبِمُونَ لِلنَّاسِ حَجَّهُمْ وَ أَمْرَ دِينِهِمْ يَتَوَارَثُونَهُ كَابِرٌ عَنْ كَابِرٍ حَتَّى كَانَ زَمَنُ عَدْنَانَ بْنِ أَدَدَ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَ أَفْسَدُوا وَ أَخَذُوا فِي دِينِهِمْ... ؛ فرزندان اسماعیل، حج و امر دین را برپا می داشتند تا اینکه به زمان «عدنان» رسیدند، از آنجا به بعد یک عده ای قساوت پیدا کردند و یک عده ای مهاجرت کردند.»^۵

چقدر قوم اخلاق مداری بودند! آن شبی که می خواستند پیامبر (ص) را در «لیلة المبيت» بکشند گفتند نصف شب است، زن و بچه زابراه می شوند، بگذاریم سحر حمله کنیم. بعد چه شد که اینها به خیمه گاه امام حسین (ع) رحم نکردند؟ می خواهیم بگویم همین هایی که بعداً به خیمه گاه امام حسین (ع) رحم نکردند، اینها ادامه آن آدم بدهایی هستند که وقتی می خواستند به خانه پیامبر (ص) حمله بکنند گفتند زن و بچه اذیت می شود... ؛ فَلَمَّا أَمْسَى رَسُولُ اللَّهِ ص جَاءَتْ قُرَيْشٌ لِيَدْخُلُوا عَلَيْهِ فَقَالَ أَبُو لَهَبٍ لَا أَدْعُكُمْ أَنْ تَدْخُلُوا عَلَيْهِ بِاللَّيْلِ فَإِنَّ فِي الدَّارِ صَيِّبَانًا وَ نِسَاءً وَ لَا نَأْمَنُ أَنْ تَقَعَ بِهِمْ يَدُ خَاطِئَةٍ فَتَحْرُسُهُ

^۴ کافی، ج ۴، ص ۲۱۲.

^۵ « کافی، ج ۴، ص ۲۱۰.

الَّيْلَةَ، فَإِذَا أَضْبَحْنَا دَخَلْنَا عَلَيْهِ، فَتَأْمُوا حَوْلَ حُجْرَةِ رَسُولِ اللَّهِ ص»^۶ بنابراین پیغمبر در یک محیط اخلاقی مبعوث شدند. حالا پیغمبر این اخلاق را هم البته ارتقا بخشید اما بزرگترین کار پیغمبر اصلاح اخلاق مردم نبود.

آیا بزرگترین کار پیغمبر، اصلاح عقاید مردم است؟

آیا بزرگترین کار پیغمبر، اصلاح عقاید مردم است؟ وقتی شما مطالعه می‌کنی دوران جاهلیت را می‌بینی اتفاقاً اینها آدم‌های به شدت معتقدی بودند. اینها کسانی بودند که معتقد به خدا بودند. می‌فرماید «وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ»^۷ اگر از این مشرکین بپرسی چه کسی آسمان‌ها و زمین را آفرید و شمس و قمر، در تحت قدرت اوست؟ حتماً آنها می‌گویند الله تبارک و تعالی، «لَيَقُولُنَّ اللَّهُ»، یعنی با چند تا تأکید پشت سر هم، این را می‌فرماید.

مردم جاهلی معتقد به خدا بودند

حدود شش آیه در قرآن کریم با این مضمون وجود دارد. مثلاً در آیه دیگری می‌فرماید: «وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ»^۸ اگر از مشرکین بپرسی چه کسی از آسمان باران را نازل می‌کند روی زمین؟ قطعاً می‌گویند خدا.

اگر هم بت پرستی بوده است، بت پرستی به این معنایی که ما فکر می‌کنیم نبوده است. یک آیه قرآن درباره بت پرست‌ها بخوانم. می‌فرماید: «وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هُوَ إِلَهُنا وَشُرَكَائِنَا عِنْدَ اللَّهِ»^۹؛ اینها یک بت‌هایی را می‌پرستند که هیچ نفع و ضرری ندارند، ولی پرستش بت یعنی چه؟ به این معنا که «اینها شفیع ما هستند پیش الله تبارک و تعالی» یعنی آنها در واقع خدا را

^۶ تفسیر قمی، ج ۱، ص ۲۷۵.

^۷ عنکبوت، ۶۱.

^۸ عنکبوت، ۶۳.

^۹ یونس، ۱۸.

می‌پرستیدند و این بت‌ها را واسطه و شفیع می‌دانستند. این طور نبوده که این بت را به‌عنوان اینکه «تو خالق من هستی، تو خدای من هستی» پرستند.

بنابراین مردم دوران جاهلیت، معتقد و اخلاق مدار بودند، پس کار بزرگ پیغمبر این نبود که اخلاق و عقاید مردم را اصلاح کند. بله پیغمبر هم اخلاق و هم عقاید مردم را اصلاح کرد. اما بزرگترین کار پیغمبر این نبود. آن همه زمینه اخلاقی و اعتقادی داشتند فقط کافی بود پیغمبر تلنگری بزند، اینها راه بیفتند. به راه راست بیفتند.

بزرگترین کار پیغمبر چه بود؟ آبادانی دنیا با دین

اگر نه اصلاح اخلاق نه اصلاح عقاید، بزرگترین کار پیغمبر نبود، پس بزرگترین کار پیغمبر چه بود؟ در ۳ آیه قرآن صریحا به این بزرگترین کار پیغمبر تصریح می‌کند می‌فرماید: «هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ»؛ او کسی است که رسولش را با هدایت و دین حق فرستاد، تا آن را بر همه ادیان غالب گرداند، هر چند مشرکان کراهت داشته باشند!»^{۱۰}

دین یعنی روش زندگی کردن

بزرگترین کاری که بر دوش پیغمبر گذاشته شده است این است. عملیاتی کردن دین. حالا دین یعنی چه؟ دین یعنی روش زندگی کردن. مقام معظم رهبری در تفسیر این آیه می‌فرماید: «اکنون باید پرسید دین چیست؟ (به آیینی که افراد در اداره‌ی زندگی دارند) دین گفته می‌شود؛ شکل زندگی را آیین و دین می‌گویند. و دین و آیین یک معنا دارند و به هر شکل و قواره‌ای می‌شود دین داشت؛ مثلا آنها که در آمازون زندگی می‌کنند، دین دارند؛ آیین‌ها هرچه هست آن آیین [شکل زندگی یا همان سبک زندگی]، دین آنها است.

^{۱۰} توبه، ۳۳؛ فتح، ۲۸؛ صفا، ۹.

البته آیینی را که خدا آورده، می شود آیین الهی و آیینی را که غیر او آورده، اگر از طرف بشر باشد، آیین بشری و اگر از طرف طاغوت است، طاغوتی می نامند و به این معنا، شما در هیچ جا نمی توانید افراد را بدون دین بیابید.

دین خدایی برای این آمده که مردم هر شکل و برنامه ای که در زندگی دارند، رها کرده، این دین و شکل را قبول نمایند. نبی اکرم که می آید، حرف حساب او این است که هر طور زندگی می کردید باید کنار بگذارید، آن برنامه برود و این برنامه ای که من آورده ام، جای آن را بگیرد.

هر حرف تازه ای که اسلام آورده، معنایش همین است که بشر، هر شکل و قالبی که در زندگی داشته، آن شکل و قالب را به هم بزند و قالب دین را قبول نماید. بنابراین خداوند هر دینی را که می فرستد، شکل زندگی ها را عوض می کند، شکل اول می رود و شکل دوم می آید. این است معنای « لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ »^{۱۱} بنابراین بزرگترین کار پیغمبر، آبادانی دنیا با دین است.

جای دین در زندگی ما، کجاست؟

الان چند درصد از مردم چنین برداشتی را از دین دارند؟ در ذهن ما، دین ربطی به زندگی دنیای ما زیاد ندارد. هر جا هم خواسته دین در دنیای ما دخالت کند، گفتیم آقای دین، لطفاً آن گوشه بایست من خودم درستش می کنم. دین شد زنگ تفریح زندگی ما، هر وقت خسته شدیم از زندگی سری هم به دین می زنیم. در حالی که دین آمده است تا در متن زندگی شما قرار بگیرد. دین اولاً دنیای شما را آباد می کند. دین تنها عامل آبادانی دنیای من و شماست. هر وقت این طوری دین را در ذهن خودمان و بچه هایمان قرار گرفت، بدانید بساط دین ستیزی و دین گریزی از جامعه جمع می شود.

چرا بسیاری از حرف های علیه دین، خریدار دارد. چون ما دین را عامل آبادانی دنیا معرفی نکردیم. دین را گذاشتیم یک گوشه زندگی خودمان. به قول قرآن، می فرماید: «وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى

^{۱۱} تفسیر سوره براءت / ۱۳۵۱.

حَرْفٍ^{۱۲} وقتی دین تمام زندگی ما را پوشش نداد. دین شد بخشی از زنگ تفریح زندگی ما، آن وقت می شود دین را بوسید و کنار گذاشت.

به بچه ها، دینی آباد کننده دنیا، را معرفی کنیم

حالا دین به چه دردی می خورد؟ دین اولاً به درد دنیای ما می خورد. آیا این واقعیت را توانستیم در مدارس خودمان، در منازل خودمان برای بچه های خودمان توضیح دهیم؟ بگوییم پسرم! دخترم! دین تنها عاملی است که می تواند دنیای ما را همه جانبه اولاً و پایدار ثانياً آباد کند. هر جوابی غیر از این دادیم به بیراه رفتیم. اسم کتاب درسی بچه ها را گذاشتیم دین و زندگی اما یک ذره در ذهن بچه ها این واقعیت را توضیح ندادیم که آقا دین واقعی ترین برنامه است برای آبادانی دنیا. اصلاً دنیا بدون دین آباد نمی شود چطور این حرف را بزنیم؟

هر وقت بشریت به این حد از عقلانیت رسید، که بفهمد دنیایش بدون دین محال است آباد شود، آن وقت ما یک قدم بزرگ به سمت ظهور برداشته ایم. فرمود: «وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ؛ جز افراد سفیه و نادان، چه کسی از آیین ابراهیم، (با آن پاکی و درخشندگی)، روی گردان خواهد شد؟!»^{۱۳} فقط آدم های نادان، از دین روی گردان هستند. آیا الان در ذهن ما این طوری هست که هرکسی بی دینی می کند، در واقع کاری غیرعقلانی و غیر منطقی انجام می دهد؟

هرکسی بی دینی کرد، دنیای خودش را خراب کرده است

هرکسی بی دینی کرد، دنیای خودش را خراب کرده است. این همه از آن حرف های نوبرانه هست که هنوز نزده ایم. الان بچه های ما فکر می کنند، آقا در بی دینی نشاط، شادی، لذت بیشتری هست در حالی که واقعیت چیز دیگری است. اگر کسی یا جامعه دین را گذاشت کنار، اولین اتفاق بدی که برای

^{۱۲} حج، ۱۱.

^{۱۳} بقره، ۱۳۰.

او می افتد چیست؟ خیلی ساده و روشن، قابل اندازه گیری. دنیایش خراب می شود. لذت کمتری می برد، افسرده می شود.

حتی ما توانستیم به خوبی این آیه را توضیح دهیم که فرمود: «وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا؛ هر کس از یاد من روی گردان شود، زندگی (سخت و) تنگی خواهد داشت»^{۱۴} این یاد خدا، نمادی از دین خداست. یعنی در واقع هرکسی از دین خدا روی گردانی کند، زندگی اش خراب می شود. شما فکر نکنید، اینهایی که ادای خوش حالی در می آورند، واقعاً خوشحال هستند. مگر می شود بدون خدا، خوش حال بود، حال خوبی داشت. مگر جامعه بدون خدا، بدون دین خدا، می تواند شاد باشد. پس این همه رقص و پای کوبی و خنده علامت چیست؟ شما بروید بعد از این رقص و پای کوبی را ببینید، ببینید چند درصد کسانی که از این طور جلسات بیرون می آیند، افسرده هستند؟ فرمود: «فَالْمُتَمَتِّعُونَ مِنَ الدُّنْيَا تَبْكِي قُلُوبُهُمْ وَإِنْ فَرِحُوا وَيَشْتَدُّ مَقْتُهُمْ لِأَنفُسِهِمْ وَإِنْ اغْتَبَطُوا بَعْضُ مَا زُرُقُوا الدُّنْيَا؛ کسانی که از دنیا بهرمند هستند، قلب هایشان گریه می کند و هرچند اظهار خوشحالی می کنند و خودشان از دست خودشان ناراحت و عصبانی هستند هرچند دیگران به دنیای آنها غبطه می خورند.»^{۱۵}

آیا غرب توانسته دنیای مردم را آباد کند؟

الان به نظر شما غرب توانسته است دنیای مردم را آباد کند؟ ابتدا سخنی از آیت الله العظمی بهجت (ره) را برای شما نقل می کنم که فرمود: «واقعاً بی انصافی است که کسی متوجه نشود دولت های مهم دنیا حتی دنیاداری را هم بلد نیستند.» (در محضر بهجت / ج ۳ / ص ۴۰) در واقع آقای بهجت (ره) می فرماید که اصلاً غربی ها کجا دنیاداری بلد هستند؟!

^{۱۴} طه، ۱۲۴.

^{۱۵} بحار الانوار، ج ۷، ص ۲۱.

قبل از کرونا، بیش از یک‌سال مردم فرانسه علیه نظام سرمایه‌داری و علیه نظام کشور خودشان تظاهرات می‌کردند و می‌گفتند «رئیس‌جمهور باید ساقط بشود» وقتی به آنها بگوییم: «خُب خودتان اینها را انتخاب کردید.» آنها می‌گفتند: «ما را فریب دادند!» حالا به‌فرض اینکه نظام فعلی کشور خودشان را هم ساقط کنند، آیا طرح جایگزینی برای آن دارند؟ نه، هیچ طرح جایگزینی ندارند. تظاهرات فرانسه توسط مهاجرین فقیر، شکل نگرفته، بلکه توسط مردم فرانسه ایجاد شده است.

آیا غربی‌ها واقعاً بلدند که دنیای خودشان را اداره کنند؟ این چه‌نوع اداره‌کردن دنیاست که تا وقتی خون مردم یمن، ریخته نشود، آنها دنیایشان اداره نمی‌شود؟ اگر اینها دنیاداری بلد هستند، چرا کشورهای دیگر را بمباران می‌کنند؟ چرا یمن را به خاک سیاه نشانند؟ چرا سوریه را به خاک و خون کشیدند؟ چرا عراق و افغانستان را نابود کردند؟ چرا نمی‌گذارند خیلی از کشورهای دیگر، پیشرفت کنند؟ پس غرب بدون دین، دنیای خودش را نابود کرده است.

دو شرط اساسی آبادانی دنیا به وسیله دین

اما برگردیم سر اصل مطلب، بزرگترین کار پیغمبر چیست؟ آبادانی دنیا به وسیله دین. متنها با دو شرط دین هم می‌گوید من دنیای شما را آباد می‌کنم اما یک آبادانی پایدار و دیگر یک آبادانی همه‌جانبه. برخی از آبادانی‌های دنیا، توسط برخی از افراد موجب می‌شود یک جای دیگر دنیای آدم خراب شود. یک جا را اصلاح می‌کند، صد جای دیگر را خراب می‌کند اما دین دنیا را آباد می‌کند همه‌جانبه، دین دنیا را آباد می‌کند، آبادانی پایدار نه موقت و زودگذر. بنابراین بزرگترین کار پیغمبر، این بود که دین را به عنوان تنها عامل آبادانی پایدار و همه‌جانبه دنیا در متن زندگی مردم محقق کرد.

چقدر نسبت به آباد کردن دنیای خودشان و دیگران احساس وظیفه می‌کنید؟

آی مومنین! چقدر نسبت به آباد کردن دنیای خودشان و دیگران احساس وظیفه می‌کنید؟ حواستان هست که دنیا را شما باید آباد کنید؛ حضرت صالح به قومش فرمود: «یا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ

غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا؛ ای قوم من! خدا را پرستش کنید، که معبودی جز او برای شما نیست! اوست که شما را از زمین آفرید، و آبادی آن را به شما واگذاشت!^{۱۶}

اگر خدا آبادانی دنیا را بر عهده ما گذاشته است؟ با چه چیزی می خواهیم دنیا را آباد کنیم جز با دین؟ بنی العباس ۵۰۰ سال زحمت کشید، تا پیوند دین با دنیای مردم را قطع کند، تا مردم این حقیقت را نفهمند که تنها عامل آبادانی دنیا، دین است. آبادانی پایداری و همه جانبه.

این حدیث جعلی است ولی هست که گفته اند پیامبر-ص- از کنار گروهی که مشغول تلقیح (گرده پاشی) بر درخت خرما هستند می گذرد و کار آنها را مشاهده می کند، به آنها می فرماید: اگر این کار را نکنید بهتر است، اگر این عمل را انجام ندهید، خرما بهتر خواهد شد. فرمان پیامبر-* - را مسلمانان جوان اجرا نمودند. نتیجه این شد که خرماي آن سال شهر مدینه خراب شد. روز دیگری پیامبر از نخلستان گذشت و خرما هاي خراب شده را مشاهده کرد که چون به دستور او گرده پاشی نکرده اند، همه فاسد شده است. سؤال فرمود: خرماهاي شما چرا خراب شده است؟ گفتند شما فرمان دادید که گرده گیری نکنید، خرما شما بهتر می شود، ما نیز گرده گیری نکردیم خرماي ما فاسد شد! فرمود: شما کار دنیای خود را از من بهتر می دانید، شما به امور دنیای خود از من آگاه ترید.»^{۱۷}

شغل اصلی پیغمبر، آباد کردن دنیای مردم هست

رفقا! این حرف مهم، در ادبیات رایج دینی ما گم شده است، شغل اصلی پیغمبر، آباد کردن دنیای مردم هست. با چه چیزی؟ با دین؟ دین چیست؟ دین برنامه آباد کردن دنیاست. حالا اگر دین توانست دنیای مردم را آباد کند، معلوم هست که دیگر آخرت انسان هم آباد می شود. چون فرمود: «الدُّنْيَا مَرْزَعَةٌ الْآخِرَةِ؛»^{۱۸} کسی که دنیای آبادی دارد، آخرت آبادی خواهد داشت. کسی که در این دنیا خوب زندگی

^{۱۶} هود، ۶۱

^{۱۷} علامه عسکری، نقش ائمه در احیاء دین، ج ۱، ص ۳۳۶.

^{۱۸} ورام، ج ۱، ص ۱۸۳.

نکرد، کور بود، کر بود، آنجا هم کر و لال هست و از حیات و زندگی بهره نبرده است. فرمود: «وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا؛ کسی که در این جهان (از دیدن چهره حق) نابینا بوده است، در آخرت نیز نابینا و گمراهتر است!»^{۱۹} این آیه در واقع می فرماید کسی که دنیای بدی دارد، آخرت بدتری خواهد داشت. تو در دنیا آنقدر بد زندگی کردی، کور شدی، قیامت هم کور محسور خواهی شد. به خاطر همین بد زندگی کردن.

پیامبر به دنیای بهتر و زندگی بهتر دعوت می کند

پیامبر به چه چیزی دعوت می کند؟ به دنیای بهتر. به زندگی بهتر. فرمود: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ»^{۲۰} یعنی ای مؤمنین؛ به پیغمبر جواب دهید، او شما را صدا می زند که شما را زنده کند و به شما حیات بدهد. حیات چیست؟ حیات، اولاً یعنی زنده بودن، و بعداً یعنی زندگی کردن!

پیغمبران می خواهند ما را زنده کنند. مگر ما الان مرده ایم؟ خُب بله! باید به انسان ها ثابت کنیم که این زندگی ما در واقع «مردگی» است و زندگی واقعی چیز دیگری است که باید به آن برسیم. اگر این برای کسی جابیفتم، نیاز به پیغمبران هم برایش جامی افتد. بعد از زنده شدن، نوبت به زندگی کردن می رسد. خداوند در جای دیگر می فرماید: «مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ»^{۲۱} یعنی کسی که عمل صالح انجام بدهد، از زن و مرد، و البته مؤمن باشد، «فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً» ما یک حیات به او می دهیم؛ حیات طیبه! این زندگی مال همین دنیا هست، نه آن دنیا.

علامه طباطبایی(ره) در تفسیر المیزان می فرماید: این حیات یک حیات دیگری است اما در همین دنیا؛ این زنده بودنی که ما الان داریم نیست. و بعد دو ویژگی مهم برای این حیات طیبه ذکر می کنند:

^{۱۹} اسراء، ۷۲.

^{۲۰} انفال، ۲۴.

^{۲۱} نحل، ۹۷.

یکی اینکه این زندگی نشاط آور و شادی آور و انرژی بخش است و آدم واقعاً راضی است. دوم اینکه آدم در این زندگی اشتباه نمی کند.

از بد زندگی کردن استغفار کنیم

تصور عمومی ما از دعوت انبیا، زندگی کردن و زنده شدن یعنی پر انرژی زندگی کردن، خوب زندگی کردن نیست و این فاجعه هست و ما خوب زندگی نکردیم. بریم از این معصیت استغفار کنیم. استغفار کنیم از اینکه چرا با دین، دنیای خودمان را آباد نکردیم.

جشن میلاد نبی(ع)، جشن آبادانی دنیاست

اگر ما ولادت پیغمبر را جنش می گیریم، در واقع این جشن، جشن بشریت هست. جشن آبادانی دنیاست. ما تولد شخصیتی را جشن می گیریم که قرار است به دست او، چنین اتفاق بزرگی در عالم بیفتد، دنیا آباد شود، با دین او. لذا در زمان ظهور حضرت حجت این آیه، به صورت کامل محقق خواهد شد. آن بزرگترین کار پیغمبر، به دست آخرین وصی او در عالم کامل خواهد شد.

چرا پیغمبر جهاد می کند و می جنگد؟

البته این مسئولیت بزرگ، دشمنانی دارد که نمی گذارند، دنیا آباد شود، انسان آزاد شود. چرا پیغمبر جهاد می کند و می جنگد؟ فلسفه تمام جنگ های پیغمبر همین است که کسانی نانشان در خراب کردن دنیای ماست. با آنها چه کنیم؟ برای آبادی دنیا، باید اول از روی دشمنان آبادی دنیا و آزادی انسان ها گذشت. آنها نمی گذارند انی آبادانی رخ دهد، برای همین پیغمبر می شود پیغمبری که مبعوث شده تا طواغیت عالم را از بین ببرد. راهی جز این، برای آبادی دنیا وجود ندارد.

در شب تولد او به صورت نمادین، تمام نمادهای جریان های ویرانگر دنیا، که مثل اختاپوست بر منافع دنیا چنبره زده اند و نمی گذارند بشریت از دنیا بهره مند شوند، اول این نمادها واژگون و سرنگون می شود.

در شب میلاد پیامبر(ص) ایوان کسری به لرزه درآمد و شکست برداشت و چهارده کنگره آن فرو ریخت، آتشکده فارس که هزار سال پیوسته روشن بود خاموش شد، دریاچه ساوه خشکید و مؤبد بزرگ در خواب دید که شتران تنومند همراه اسب‌های عربی از دجله گذشتند و در سرزمین ایران پراکنده شدند. جنس همه این اتفاقاتی که در شب ولادت پیغمبر افتاد، از یک جنس است. تمام قدرت‌های مادی و معنوی، باید احساس شکست کنند. چون آنها مانع آبادانی دنیا هستند. و این موانع آبادانی دنیای مردم به دست خاتم الانبیاء برداشته می شود.

الان هم اگر ما با دشمنان بشریت می جنگیم، چون آنها دشمنان آبادانی دنیای مردم هستند. ما اگر منتظر آمدن امام زمان عج هستیم، منتظر امامی هستیم که دنیا را آباد و بشر را آزاد می کند. همین. کافی است همین یک حرف را به گوش جهان برسانیم. همه عاشق این امامت خواهند شد.